

క్షీరసాగర  
మధనం



Sreemana

వేపరులోని ఆ ప్రకటనను  
నిశ్చింతగా గమనించాడు. తను తన  
బోతున్న పని తనకు చెడ్డగా కనపడ  
కపోయినా, తల్లిదండ్రులకు వయసు  
కు మించిన పనిగా కనిపిస్తుంది. స్నే  
హితులకు ఆదర్శంగా అనిపిస్తుంది.

నిజానికి తను వయసుకి మించిన పని 'అద్యంబర్' పేరుతో చెయ్యాలని, ఆదర్శం కోసంగానీ ఈ పని వేయాలనుకోవడం లేదు.

తనకిప్పుడు డబ్బు ఆవసరం అంతే! ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. తల్లిదండ్రీ, చెల్లెళ్ళూ, తమ్ముడూ హాటుగా నిద్రపోతున్నారు. అవును మరి! వాళ్ళకే చీకూచింతా లేదు.

కుటుంబంలో పెద్దవాడుగా పుట్టి, చిన్నప్పుడు సర్వ రాజభోగాలూ అనుభవించినందుకు సంతోషించాలో, వయసు మీదపడి కుటుంబ బాధ్యతలు తన మీద పడ్డందుకు నిచారించాలో క్షణకాలం ఆతనికి తోచలేదు. ఈ ప్రపంచంలోని ప్రతి పెద్ద కుటుంబం కష్టాలు, కన్నీళ్ళూ, సుఖాలూ, భోగాలూ కలిపి సృష్టించినది ఒక మనో సముద్రం. క్షీరసాగరం అనే కుటుంబం.

పాలలాగా కవవడే సుఖ భోగాలు. నీటిలాగా కవిపించకుండా దానితో చేరి జీవులవి మధ్యపెట్టే కష్టాలు అన్నీ ఈ కుటుంబమనే సాగరంలో మిళితమై ఉన్నాయి. కుటుంబ పెద్ద తన శ్రమతో ఈ క్షీరసాగరాన్ని చిలికితే, వచ్చే సాలూ, వాటితో కలిపిన నీళ్ళూ కుటుంబ సభ్యులందరికీ పోగా, చివరికి అతనికి మిగిలేది విషం, నికృష్టపు బ్రతుకు మూతమే.

అమ్మకి చెప్పే శోకాలు పెద్దుంది. వాన్న, "నేను చచ్చిపోయావనుకున్నావురా?" అంటూ అనేకపడిపోతాడు. అలా అని తన కోసం ఈ సాహసం చెయ్యట్లేదు తను.

పెద్ద చెల్లెలు గిరిజ అందగత్తె కాకపోవడం, పేద కుటుంబంలో పుట్టడం మొదటి బాధైతే, పెళ్ళిచూపు అంటూ వచ్చి, "అసలు మేము పిల్లని చూడటానికి కాదూ, తినటానికొచ్చాను" నేలా ప్రవర్తించి, ఏదో ఒకటి చెప్పాలి కాబట్టి.

"పిల్ల నచ్చలేదంటారు" అది తిండి తినే ముందే ఎందుకు గుర్తురాదో!

ఇక చిన్న చెల్లెలు లలితకి స్వాగతం పిచ్చి.

## కష్టమధులశారద

ఇక తమ్ముడికేమో పుస్తకాలు, స్నేహితులు, సవిమాలు తప్ప వేరే ధ్యాస లేదు. ఈ పుస్తకంతే, ఆ పుస్తకంతే అంటూ సణగడం, తండ్రి కపిరితే అంత మాత్రానికే ఆ రోజు తిండి మానెయ్యడమో, ఇల్లు వదిలి పారిపోవడానికి ప్రయత్నించడమో!

తల్లి రోగంతో మంచంలో పడుంటుంది. అరిచే ఒసికే ఉండదు. తండ్రి రిటైరై మూడు సంవత్సరాలవుతున్నా పెన్షన్ డబ్బు ఇప్పటివరకూ చేతికందలేదు.

అలోచిస్తున్న కొద్దీ కళ్యాణ్ కి "ఈ ఇంట్లో ఏ దుర్గుణం లేనివాడిని వేనొక్కడివే" అనిపించింది. చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

సమయం రాత్రి పదకొండు గంటలైంది. తను రాయదల్చుకున్నదేదో రాసి టేబుల్ ల్యాంప్ కింద పెట్టి, బ్యాగ్ లో బట్టలు పర్టుకుని ఇంట్లోంచి బయట పడ్డాడు. కొంచెం సేపు ఆ ఇంటిని పరికించి ముందుకి సాగాడు కళ్యాణ్.

\*\* \*\* \*

మర్నాడు పొద్దున్నే రామారావుగారు "నిమేష్! కళ్యాణ్ ఎంత పనిచేశాడో చూశావా! ఎవరికీ చెప్పకుండా తన ఇష్టం వచ్చిన పని చేసేటంత గొప్పవాడైపోయాడే! వీడొక్కడే మహా దాత బనట్టు వాడి మూత్ర పిండాలు రెండూ దానమివ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడే!" ఆయన కళ్ళు నర్దిస్తున్నాయి.

భార్య మంచి వి జనాబూ రాకపోవడంతో దగ్గరికి వెళ్ళి చూశాడు. అరిచేందుకు తెరిచిన ఆమె వోరు, అలాగే ఉండిపోయింది.

అందరూ నిశ్చేష్టులై అచేతనంగా నిలబడిపోయారు.

\*\* \*\* \*

వాలుగు రోజుల తరువాత ఒక స్నేహితుడి నాయంతో కారులోంచి దిగుతున్న అన్నయ్యని చూసి లలిత ఏడుస్తూ వెళ్ళి గుండెమీద వాలిపోయింది. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉండడం కళ్యాణ్ కి ఆశ్చర్యమనిపించింది. గిరిజ కేకలూ, అమ్మ అరుపులూ, దగ్గు ఏమీ వినిపించడం లేదు. తండ్రి, తమ్ముడు మూతం చేష్టలుడిగి మంచుమన్నారు.

కళ్యాణ్ ని చూడగానే వారి కళ్ళు అప్రయత్నంగా కన్నీరు కార్చాయి. కళ్యాణ్ స్నేహితుడు రమణ వాళ్ళని సముదాయిస్తూ "వాళ్ళు రెండూ తీసుకోవడానికి కుదరదని, ఒకటే తీసుకున్నారండీ! ఈ సంగతి నాకు తెలిసినా, మీకు చెప్పకూడదని నా దగ్గర ప్రమాణం చేయించుకున్నాడు" అంటూ తల వంచుకున్నాడు.

లలిత ఏడుస్తూ అసలు విషయం చెప్పింది.

కళ్యాణ్ వెళ్ళాడన్న బాధతో తల్లి కన్ను మూయడం, తన పెళ్ళి మూలానే అన్నయ్య ఈ సాహసాన్ని తల పెట్టినందుకు గిరిజ ఆత్మహత్య చేసుకోవడం.

కళ్యాణ్ గుండె జారిపోయింది.

తను ఇంత కష్టపడింది ఈ మాట వివదానికా?

"అన్నయ్యా! నేనూ, తమ్ముడూ బాగా చదువుకుంటాం. మువ్వ పడ్డ ఈ శ్రమకి ఫలితాన్ని తప్పకుండా పొందుతావు. ఈ విషయం వదినకి తెలిస్తే బాధపడ్తుందనేనా కావాలని దెబ్బలాడి పుట్టింటికి సంపేశావు. నువ్వ దేవుడివన్నయ్యా! మమ్మల్ని క్షమించు" అంటూ కాళ్ళకు చుట్టుకుపోయిన చెల్లెల్ని, తమ్ముళ్ళి నెమ్మదిగా లేపి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

"నాకు మిగిలిన మిమ్మల్నైవా కాపాడుకుంటాను" మనసులో అనుకున్నాడు కళ్యాణ్.

రమణ, రామారావుగారూ కళ్ళుతుడుచుకున్నారు.